

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מספרה הש"ס

ה

(ג) נם' ומכל מקום מנות לחם עשו לכהן סדר כ"ב' ברכות ומונת מלחין נטולין מתקן: (ד) שם מ"ט ג' נון ור' יונתן אמר אל לדלמי ר' יונתן ד"כ כי נפקין נזירית מני מנקם: (ה) הותקפות ס. ס. כהן וכו' מלבד פליגר הילן ומהמזכירים: (ו) ד"ה ימי' וכו' לדגש המתלו במלוקות ר' ימי' ולר' מילא:

הגהות הנר"א

בברית ולא במלכות.

בג'ז א בען זגנ'ו זט' גאנַה אַמְנָה בְּסִירָה. צוֹן
לשבד אלא אוכל נפש בלבד: **גֶּמֶ'** הא לעניין מכשורי
מתניתין דלא כרביה יהודה ותנאי^ט אין בין יומ טוב לשבד
יהודה מתריך אף מכשורי אוכל נפש **מְמַת'** דת'ק אמר קרא
ור' יהודה^ט (אמר) לכם **לִכְמָה** לכל צוריככם ואידך
ולא לעובדי ככבים לכם ולא לכלבים ואידך נמי הא
וכחיב לכם **כִּאן** במכשורי שאפשר לעשותן מערב יומ טוב:
שהאי אפשר לעשותן מערב יומ טוב: **מְתַבֵּי**^ט אין ב'י
אלא שוה ודונו בורי אדם וזה ודונו בכרות: **גֶּמֶ'** ה
זה שיין מני מתניתין רביה נהניא בן הנקה היא
הנקה היה עושה^ט את יום הבכורים כשבתו לתשלומם
בנפשו ופטור מן התשלומיין אף יום הבכורים מתח
התשלומיין^ט התנה חרם כל חייב כרויות שלקו גפטרו
ונקללה אחיך לעיניך ביזן שלקה הרוי הוא כאחיך
גמליאל^ט אמר ר' יוחנן חולקון עליון חבריו על ר' חנניה
אמר כי רב נהניא אין בין יונה^ט לב שבח אלא שוה ודונו
בហיכורת ואם איתא אידי ואידי בורי אדם היא אמר רב^ט
היא דאמר מלכות בחיקי כרויות ליכא דתניא^ט ר' בר
כרויות בכל הי ולמה יצאת כרת באחותו לדונה
רב אשיך אמר אף' תימא רבנן ה עיקר ודונו בורי אדם וזה
מנג'יס וכמי קומל מתייען צפמ עיקר חמול זדנו צדי מדס זונ

וכרת בשบท ואין סקילה ולא כרת בזום טוב, מכות בזום טוב ואין מכות בשบท.
ונתנויהין דוא, והא בגין ששליך פירוט דיך אורה בזום טוב אל כל בא בשบท. עוזען
ויש אבל לא בשบทן אמר ר' יוסי והוא שמול. זוזו התני מודים חכמים לר' יוסי.
ר' יוסי הבודרים לשבת אל שבח זוזו סקליה בידי אדים הבודרים המחולין בזונן
אל יאנין תשולין זה וזה שנין, אשון חייב להשולין דקס לד לה דרבנה מני. מי
שנפדר על האות השולין דקס ובה. תנתני ר' נהניאין בן הקהה היה עשוות איז
כ. תן החם כל חמי ברחות שולן בטטרו מדי כירון דבר ר' מינהן בן גמליאל,
וז חבריו על ר' חנניה בן גמליאל ואומרם אעפ' (שלא) שולך לא נפטרו. אמרו כי
טטרו נמצא מז זה ודוין בידי אדים. ואוקמה רב חנן ר' יצחק, לוי יעקין דתני כי

מִחְאָה אֲמֵרָה כְּבָבָה
סָמֶג עַצְמָן דַּעֲוָתָה עַל־יְהִי
סָמֶג תְּלָבָה שְׁמָנָה
מִתְּבָבָה מִיְּצָרָה סָמֶג
סָמֶג עַל־יְהִי כְּבָבָה
גַּבְעָה מִיְּצָרָה סָמֶג
נוֹתְרָה עַל־יְהִי כְּבָבָה
נָא דַה וְיְהִי כְּבָבָה
מְאֻלָּמָה יְהִי סָמֶג
דַּעֲוָתָה יְהִי גְּלָגָלָה
נוֹתְרָה יְהִי כְּבָבָה
קְשָׁרָה
נָבָד מִיְּצָרָה
בְּקִדְמָה עַצְמָה סָמֶג
סָמֶג גְּלָגָלָה
סָמֶג קְשָׁרָה
גְּגָה חַמְרָה
מְגַדְּלָה עַצְמָה
מְגַדְּלָה כְּבָבָה
מְגַדְּלָה כְּבָבָה
מְגַדְּלָה כְּבָבָה

- תורה או הרשות
1. בזמנים אשר נורו רדיפות
היהו רודם מאובייכים
והוחש אשר דורך לסתם
וניגן לשליטה ומנוחה
לטום טוב לעשתות ורוח
כמי מישמה ושוחחה
ומשלוח בקוטן אויש
לענין: אסתור טר כב
לא-אובייכים:
2. ובז'י הדשון מנקרא
קושׁ ובז'י השבשׁ
מנקרא קשׁ כייה ללבב
בל מלאקה לא עיששה
בדבשׁ אשר מילא כלבלב
בפשׁ דואז כבודו מילא
למכבּ:
3. אובייכים נבו אל טיקון
מן טיקון להברתו על אל-לענין
רונה רבה וגנוללה
בדבirs כה
לענין:

לאבניטים, לילוֹר תותחים
באינזים נחתה לי מה
אותה והיא מיה
שחל לו עגל וג' קקברון
יי' כו'. בסימואן, פירוש
שכלה,
הורים שאכלו בלילה לא
מי' טעמא ימי'
יצא, מא' טעמא ישמה
שהנה שמחה כתוב
שתחנן צאי ושיחן עירורה
קדיריתן, פירוש קערורה
בכני טעמאם.
תמן עירורה
אין כו' יומ' רב לשמת
אלא אול' נפש לאילד
רו', פ' בשבת סדרו ביטס
טוב מותן. או' אן אשר
יאילל כל' פש' הו אונד
יעשה להם, בגין אפיה
ובשול וויליאנד, האבל
להוציא אושטן כוכב
מכשורי ואיל' נפש לאילד
לשלשון בה, וויליאנד כוכב
וה וויה שיין, שם שאסרו
שבטה כף אסרו ביטס
טוב. מתניתן דלא כו'
יהודיה הנגניה אן אין כו'
אלא אול' נפש לאילד
ונפש לאבד ש' אין אשר
יאילל כל' נפש גו'.
דרחוב לכם, לכם ולא
לכלבים ולא גו'רים.
יהודיה מהרי כוכבישריה
אוכל נפש שא' אייפשר
לשנתן מרוב ים טוב,
שי' המכ, לכם, על צרכיהם
ונגסינן בפרק משילין
פירוח דאנקה ובך פא
להאר דאנקן אן ים טוב
לשכת לא לא אוכל נפש

בלבד, כי שמא ירא.
וירושלמי אין יותר סום מושך
לשבעת אלא ואל נפש
היא איכא הווען, סקיין
וואונז השער בעאל פשע
שהוחקן עזי בעשויים מושם
אייר בחומרה בקרובין
האפור. [מתני'] אין
ויהיב רוחת ביר' טשטיין.

ה) גי רצינו כלן סיה כמו דלהימד ציווילמי פפיניקון זקוף סלפה ד' וצאניגומות פ' ויילן וכן סיה גוילקם צעל מגוימת קמיהוור כלן גנמי' צנער ג' כלג' ד' ח'ג' פ'ג'.